

Parlamentul României
Senat

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta propunere legislativă are ca obiect modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, în sensul că persoanele aflate în dificultate din cauza întârzierii la plata ratelor la diferite instituții de creditare sau la plata utilităților să nu fie evacuate din locuință mai devreme de 1 an de la data titlului executoriu.

Comisia Europeană a dispus combaterea sărăciei în centrul agendei sale economice, de ocupare a locurilor de muncă și sociale – **Strategia Europa 2020**.

Persoanele cele mai vulnerabile din societățile noastre au fost lovite în mare măsură de criza economică. Situația celor care câștigă cel mai puțin a continuat să se deterioreze și aceștia riscă acum și mai mult să se îndatoreze și să ajungă la insolvență.

Platforma are la bază cinci domenii de acțiune printre care cel mai important domeniu constă în elaborarea de măsuri care să acopere tot spectrul politicilor de pe piața muncii, venitul minim garantat, îngrijirile de sănătate, educația, locuințele și accesul la un cont bancar de bază.

Lipsa locuinței și excluderea de la locuință reprezintă una dintre formele extreme de sărăcie și precaritate, care s-a extins în ultimii ani. Lipsa combustibililor, care riscă să lase gospodăriile nu numai fără încălzire sau reducerea temperaturii din și fără apă caldă, lumina și alte necesități domestice esențiale, reprezintă o altă manifestare a precarității severe.

Excluderea financiară care provine din lipsa accesului la servicii bancare de bază, precum și gradul înalt de îndatorare, agravat de recenta criză, pot reprezenta și ele obstacole în calea găsirii unui loc de muncă și pot duce, astfel, la marginalizare persistentă și la sărăcie.

Cu toate că accesul la o locuință accesibilă reprezintă o necesitate și un drept fundamental, garantarea acestui drept reprezintă în continuare o provocare semnificativă în mai multe state membre.

Elaborarea de răspunsuri corespunzătoare și integrate, atât în sensul prevenirii, cât și în cel al combaterii lipsei locuinței, va rămâne un element important al strategiei UE de incluziune socială.

În România peste 100.000 de cetățeni se află în situația de a fi evacuați din locuințe, fie din cauza imposibilității de a achita ratele provenite în urma contractării unor credite, fie din cauza imposibilității de a achita taxele pentru utilități.

În majoritatea cazurilor, românii au fost victimele instituțiilor de creditare care au introdus clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

Astfel, au fost încălcate prevederile Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii.

Potrivit art. 3 din Directiva 93/13/CEE o clauză contractuală care nu s-a negociat individual se consideră ca fiind abuzivă în cazul în care, în contradicție cu cerința de bună credință, provoacă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului.

Se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei.

Cu toate că în România există un cadru legislativ în vigoare ce conține anumite măsuri cu caracter umanitar și social, care au drept obiective protejarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor aflate în dificultate, aceste măsuri sunt destul de restrânse în această perioadă foarte dificilă prin care trec cetățenii români aflați într-o situație dramatică din punct de vedere financiar.

Astfel una dintre aceste reglementări o constituie prevederile art. 895, alin. 1 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, *„Nici o evacuare din imobilele cu destinație de locuință nu poate fi făcută de la data de 1 decembrie și până la data de 1 martie a anului următor, decât dacă creditorul face dovada că, în sensul dispozițiilor legislației locative, el și familia sa nu au la dispoziție o locuință corespunzătoare ori că debitorul și familia sa au o altă locuință corespunzătoare în care s-ar putea muta de îndată”*, care are ca scop protejarea persoanelor aflate în curs de evacuare din imobilele cu destinația de locuință, prin amânarea procedurilor de evacuare în lunile de iarnă, din rațiuni umanitare.

Propunerea legislativă pe care o considerăm necesară pentru această perioadă grea prin care trec românii fără loc de muncă, cu venituri reduse, cu familii numeroase, familii monoparentale, persoane cu handicap care au nevoie de însoțitor, ce nu-și mai pot plăti ratele la bănci sau utilitățile, este ca prevederile art. 895, alin. 1 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, să aibă următorul cuprins: *„Nici o evacuare din imobilele cu destinație de locuință nu poate fi făcută mai devreme de 1 an de la data titlului executoriu, decât dacă creditorul face dovada că, în sensul dispozițiilor legislației locative, el și familia sa nu au la dispoziție o locuință corespunzătoare ori că debitorul și familia sa au o altă locuință corespunzătoare în care s-ar putea muta de îndată. Dacă termenul de 1 an se împlinește în perioada 1 decembrie - 1 martie a anului următor, acest termen se prelungește corespunzător”*.

O măsură împotriva executării silite imobiliare ce este necesar a fi modificată, privește dispozițiile art. 812, alin. 5 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă: *„În cazul titlurilor executorii privitoare la creanțe a căror valoare nu depășește 10.000 lei, vânzarea bunurilor imobile ale debitorului poate fi făcută numai dacă acesta nu are alte bunuri urmăribile sau dacă are bunuri urmăribile, dar nu pot fi valorificate. Refuzul nejustificat al debitorului de a furniza executorului judecătoresc informațiile, lămuririle și dovezile necesare, precum și furnizarea cu rea-credință de informații incomplete în legătură cu existența și valoarea unor bunuri mobile ori a unor venituri de natură a fi valorificate în vederea acoperirii integrale a creanței permit declanșarea urmăririi silite imobiliare chiar dacă valoarea creanței nu depășește 10.000 lei”*.

Propunerea legislativă pe care o considerăm necesară în acest caz, este următoarea: „În cazul titlurilor executorii privitoare la creanțe a căror valoare nu depășește 50.000 lei, vânzarea bunurilor imobile ale debitorului poate fi făcută numai dacă acesta nu are alte bunuri urmăribile. Refuzul nejustificat al debitorului de a furniza executorului judecătoresc informațiile, lămuririle și dovezile necesare, precum și furnizarea cu rea-credință de informații incomplete în legătură cu existența și valoarea unor bunuri mobile ori a unor venituri de natură a fi valorificate în vederea acoperirii integrale a creanței permit declanșarea urmăririi silite imobiliare chiar dacă valoarea creanței nu depășește 50.000 lei”.

Pentru toate aceste motive, formulez prezenta propunere legislativă.

Inițiator:
Senator,
Haralambie Vechițoiu

